

عنوان مقاله:

برنامه ریزی کالبدی بافت تاریخی و قدیمی با رویکرد مدیریت بحران (زلزله)

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مجید دوستی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان

خلاصه مقاله:

هر چه وسعت شهر بیشتر می شود قدرت جذبش بیشتر می شود و با ایجاد انواع جاذبه ها مردم را از اقصی نقاط دور افتاده به سوی خود جذبی کند. توزیع ثروت در سرزمین هر چه نا متعادل تر باشد، جاذبه کلانشهرها افزون می گردد و معضلات و مشکلات نیز به تبع آن افزایش مییابد. هم اکنون شهرهای بزرگ ایران با جاذبه های طبیعی منحصر به فرد و کم نظیر خود دستخوش بهره برداری های نا آگاهانه و مصیبت سازاست؛ گروهی به تخریب، جاده کشی و ساخت و سازهای بدون توجه به اصول مهندسی و مقاوم سازی در مقابل زلزله، پرداخته اند. اخیرا اصطلاح بافت های فرسوده و تاریخی شهری کاربرد بسیار یافته و مورد توجه خاص قرار گرفته است. در این قبیل بافت ها، وجود عوامل و عناصر مختلف، سبب کاهش ارزش های کیفی محیط زیست انسان را فراهم آورده است و با نزول ارزش های سکونتی، نوسازی در بافت تقریبا متوقف شده و میل به مهاجرت در جماعت ساکن در آنها، رو به فزونی گذارده است. گونه های متفاوتی از این بافت ها در شهرها قابل شنا سایی است، گونه ای از آن شامل بافت هایی می شود که زمانی در حاشیه شهر قرار داشته اند، مالکان آن را تفکیک و خانه سازی کرده اند. نمونه این بافتها در مناطق مرکزی، میانی و حاشیه ای شهرهای بزرگ و کوچک موجود هستند. مشخصات آنها، شبکه دسترسی نا کارآمد، نفوذپذیری کم، قطعات مالکیت ریزدانه، بافت فشرده و پر تراکم، کاربری ها و خدمات فرا محلی در بافت مسکونی و نارسایی زیرساختهای شهری است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی کالبدی، بافت تاریخی، مدیریت بحران، زلزله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1376070>

